

rende Aar og for næste Finansaar at imødekomme de Andragender, der muligvis vil fremkomme om Fiskerilaan, saaledes at denne mindre Bevilling anvendtes i Overensstemmelse med Reglerne i Loven af 30. April 1909, og at en Fornyelse af selve Fiskerilaansloven var blevet udsat, indtil roligere Forhold igen var tilvejebragte. Naar jeg og adskillige andre af Udvalgets Medlemmer nærer denne Opfattelse, er den ganske særlig fremkommet ved de Andragender, som Fiskerne har indsendt om Fritagelse for at betale Afdrag af deres Laan i den nu forløbne December Termin, Andragender, som ifølge de Oplysninger, der foreligger i Skrivelse af 4. Januar fra Ministeriet, er bevilgede af Finansministeren. Dette, at der bliver bevilget alle dem, som har modtaget Fiskerilaan, Afdragsfrihed, viser tilstrækkelig klart, at Fiskerne for Tiden arbejder under ret vanskelige Forhold, Forhold, som jo skyldes Krigen, og der turde derfor være af Sandsynlighed for, at der ikke bliver særlig Trang til Anskaffelse af nye Fiskerifartøjer og altsaa heller ikke til at erholde nye Laan, i alt Fald i større Omfang. Imidlertid, da Regeringen har ment det rigtigt at søge Bemyndigelse til for et Tidsrum af 3 Aar at anvende godt 2½ Mill. Kr. til nye Fiskerilaan, har vi ikke anset det for rigtigt at drage det nævnte Spørgsmaal stærkt frem i Forgrunden, og det har derfor heller ikke været Genstand for nogen særlig Forhandling eller Afstemning i Udvalget. Vi har altsaa taget vort Arbejde op i Udvalget paa det Grundlag, som Lovforslaget byder, og i Overensstemmelse med de Udtalelser, der faldt her ved Sagens første Behandling, har vi bestræbt os for at faa gennemført saadanne Forandringer i Lovforslaget, som kan bidrage til at hindre de store Tab, der tidligere har været paa disse Fiskerilaan — jeg tænker naturligvis her paa de direkte Laan. Resultatet af disse Bestræbelser foreligger i Form af 3 Ændringsforslag, nemlig Ændringsforslagene under Nr. 2, 3 og 6.

Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 2 skal jeg henlede Opmærksomheden paa, at Landbrugsministeren i Skrivelse af 30. November gør opmærksom paa, at det er meget vanskeligt at fremskaffe paalidelige Oplysninger om Laansøgenes personlige Kvalifikationer. Heri har Landbrugsministeren ganske sikkert Ret, og at dette er en betydelig Mangel ved den gældende Lov, det skal indrømmes; vi maa derfor søge at raade Bod paa denne Mangel. Ud-

valget mener, at dette kan ske ved de Bestemmelser, der foreslaas i Ændringsforslag Nr. 2. De Krav, der her stilles til Laansøgeren, er i alt væsentligt i Overensstemmelse med de Krav, der stilles til Laansøgerne ved Oprettelsen af Husmandsbrug, og Udvalget lægger ganske særlig Vægt paa Bestemmelsen om, at Laansøgeren skal have Attest fra sit Kommunalraad om, at han er en dygtig og paalidelig Mand, som kan antages at egne sig til at overtage et Fiskerifartøj. Vi tror, at Kommunalbestyrelserne omkring i Landet er dem, man bedst kan overdrage at skaffe disse Oplysninger og Attester.

Ændringsforslaget under Nr. 3 er jo kun stillet af et Flertal, idet et enkelt Medlem af Udvalget har ment ikke at kunne tiltræde det. Det gaar ud paa at fastsætte, at nye Laan kun kan ydes indtil Halvdelen af nye Fartøjers Værdi og $\frac{2}{5}$ af ældre Fartøjers Værdi. Efter den gældende Lov kan der ydes Laan i nye Fartøjer indtil $\frac{2}{3}$ af Værdien og i ældre Fartøjer indtil Halvdelen af Værdien. Nu oplyser den højtærede Landbrugsminister i sin Skrivelse af 30. November, at der let vil kunne paaføres Stats-Laanefonden uforholdsmæssig store Tab ved vedblivende som Regel at yde det efter Loven tilladte Maksimum som Laan og ved at yde Laan til Anskaffelse af gamle Fartøjer, og Ministeren oplyser endvidere, at i de senere Aar er der kun ydet Laan, svarende til 50 pCt. af nye Fartøjers Værdi og noget mindre som Laan i ældre Fartøjer. Udvalgets Flertal kan fuldt ud slutte sig til denne Opfattelse, og i Overensstemmelse dermed fremsætter vi altsaa Ændringsforslaget under Nr. 3. Men vi har dog ikke ment det heldigt helt at afskære Ministeren fra at yde større Laan. Vi mener, at der let kan indtræffe Tilfælde, hvor det vil være baade rigtigt og forsvarligt at overskride den Grænse, der her er nævnt. Hvis der f. Eks. er en ubemidlet Fisker, som har glimrende Anbefalinger fra sit Kommunalraad, fra den stedlige Fiskeriforening og fra andre, som kender ham personligt og kender hans Arbejde og hans Virksomhed, og hvis en saadan Fisker kommer og søger om et større Laan end Halvdelen af Værdien til et nyt Fartøjs Anskaffelse, saa mener vi, at det vilde være ganske urigtigt, om Ministeren var afskaaret fra at imødekomme et saadant Andragende. Derfor foreslaar vi, at Laanene, hvor særlige Grunde taler derfor, kan gaa op til $\frac{2}{3}$ af nye Fartøjers og til Halvdelen af